

U V O D

Fundamentalna uloga finansijskih institucija ogleda se u snabdevanju tokova makroekonomske reprodukcije novcem, kreditima i uravnotežavanju agregatnih i sektorskih finansijskih bilansa. U razvijenim zemljama banke su centralni punktovi za apsorbovanje i širenje informacija, koje su bitne poluge za razvoj tržišnih odnosa i disperziju rizika. Uvođenje novih tehnoloških i tržišnih obrazaca delovanja banaka, dovodi do potrebe preispitivanja ukupne organizacione i poslovne strukture bankarskog sektora, naročito kada se ima u vidu najnoviji prodor elektronskog bankarstva, nebankarskih banaka ("non-bank bank"), kućnih banaka i sl.

Imajući u vidu teorijska saznanja i šira svetska iskustva mogu se navesti sledeći **zadaci banaka u savremenim tržišnim makrosistemima:**

1. obezbeđenje zadovoljavajućeg nivoa finansijskog potencijala;
2. postizanje optimalne strukture transakcija i plasmana;
3. održavanje visokog stepena poverenja i sigurnosti;
4. apsorbovanje kreditnog rizika i
5. fleksibilno i brzo usklađivanje ekonomskim, finansijskim i tržišnim promenama.

Otuda se savremene banke tretiraju kao multifunkcionalni, multiorganizacioni i multiadaptivni **poslovni sistemi**, koji mogu da usmeravaju privredna i investiciona kretanja.

U organizacionom pogledu banke se kreću u pravcu integracionog i poslovnog jačanja svojih mikrosistema koji se sve više oslanjaju na nove metode poslovanja, informatiku, marketing. To naročito važi za banke koje okupljaju veće poslovne sisteme privrede i koje se sve više orijentišu na tržišno i finansijsko povezivanje sa sektorom inostranstva.

Sredinom 60-tih godina XX veka povećan je značaj međunarodnih aktivnosti u poslovnoj strategiji razvojno orijentisanih banaka. Radi se o procesu internacionalizacije u bankarstvu, koji je rezultat profitne motivisanosti tržišno orijentisanih banaka, kojima je domaće tržište postalo preusko. Najveće banke, koje se javljaju u formi multinacionalnih banaka, osnivaju reprezentativna predstavništva, poslovne jedinice, komercijalne banke i druge organizacione oblike koji postaju najznačajniji kanal transfera privatnog kapitala između pojedinih zemalja.

U razvijenim tržišnim privredama postoje **tri tipa bankarskih sistema:**

1. **engleski**, koji se sastoji od nekoliko velikih banaka sa filijalama;
2. **američki** sa velikim brojem samostalnih banaka bez filijala;
3. **nemački**, koji je hibrid prva dva. Postoje tri velike banke: Deutsche bank, Dresdner bank, Commerzbank, sa filijalama po celoj Nemačkoj, ali i mnogo samostalnih banaka.

I BANKARSKA INDUSTRIJA U SAD

Ako uporedimo veličinu američkih banaka, broj američkih bankarskih firmi, i koncentraciju sredstava koje one drže, sa bankama u drugim velikim ekonomijama, razvijamo profil američke bankarske industrije. Iako SAD imaju najveću ekonomiju u svetu, američke banke nisu toliko velike po međunarodnim standardima. Samo je jedna od trideset vodećih banaka u svetu (rangirana po sredstvima), 1995. godine, bila američka banka (onda Citicorp). Između 1995. i 2000. godine, merdžeri su osnovali dve američke banke koje su rangirane u 10 vodećih (Citigroup i BankAmerica). Tokom 1998. godine Bankarski trustovi u SAD bili su otkupljeni od strane nemačke džinovske Deutsche Banke.

Druga razlika između američke bankarske industrije i one u većini ostalih zemalja je ta, da američka bankarska industrija ima veliki broj bankarskih firmi. U 2000-oj, bilo je oko 8.500 komercijalnih bankarskih firmi u SAD (smanjenje sa 14.404 u 1980. godini). Trenutno, SAD imaju oko trideset banaka na million stanovnika, znatno više nego u ostalim industrijskim ekonomijama kao što su Japan i Kanada. Mnoge američke banke su takođe male po međunarodnim standardima: 61 % njih ima manje od 100 miliona dolara kapitala.

Treće, američka bankarska industrija je tradicionalno mnogo manje koncentrisana za razliku od drugih zemalja. Vrednost akcija američkih depozita koje drže pet najvećih banaka daleko je manja od one koje drže banke u Japanu, Kanadi, Nemačkoj. One drže procentualno mnogo više državnih depozita. Međutim, to ne znači da klijenti američkih banaka dobijaju bolje bankarske usluge nego što je to slučaj u drugim zemljama. Sjedinjene države nemaju više bankarskih kancelarija, uključujući ekspoziture per capita, imaju samo više privatnih firmi per capita.

Tokom 90-tih godina, uočene su značajne strukturalne promene u bankarskoj industriji SAD-a. Bankarska industrija se značajno konsolidovala sa domaćim charter komercijalnim bankama koje su spale na otprilike jednu trećinu, dok je industrijski kapital čak porastao do otprilike jedne trećine. Tokom 90-tih, deset najvećih bankarskih firmi, skoro je udvostručilo akcije domaćih depozita i ukupan kapital. Do 2000. godine Banke sa više od 10 milijardi kapitala (0,9 % banaka) držale su otprilike 68% ukupnog bankarskog kapitala i 65 % neto bankarskog kapitala, dok su male banke sa manje od 100 miliona dolara kapitala (60 % banaka) držale samo 4% ukupnog kapitala i 5 % neto kapitala.

Vladine regulative i regulativne promene su primarni razlog za razlike u bankarskoj industriji SAD-a i u bankarskoj strukturi i aktivnostima tokom prošle dekade u SAD. U ovom poglavlju opisujemo razloge koji stoje iza ovih promena regulativa, vladine agencije koje redovno proveravaju banke i instrumente koje vlada koristi da reguliše bankarske

----- CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU -----

<http://www.maturskiradovi.net/eshop/>

**POGLEDAJTE VIDEO UPUTSTVO SA TE STRANICE I PORUČITE RAD
PUTEM ESHOPA , REGISTRACIJA JE OBAVEZNA.**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com